

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

NEGENDE JAARGANG

PRIJS: 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

11

ONS VOLLEDIG VERHAAL

**WILHELM
TELL**

en

DE VIERDE OPGAVE VAN
DE GROTE KUIFJE'S
PRIJSVRAAG - 1954

WILHELM TELL

GETEKEND DOOR J. LAUDY

1307. Uri, Schwyz en Unterwalden zuchten onder het juk van de Habsburgers. Op 'n morgen komt Wilhelm Tell uit het bos...

Halt, soldaten! Blijf staan of ik schiet!

Waarom achtervolgen jullie die man?

Het is een opstandeling! Hij weigerde te gehoorzamen toen we zijn vee kwamen opeisen en Gessler heeft bevel gegeven al de boeren, die zich niet onderwerpen, te doden!

Bij een vrij man valt er niets op te eisen, zeg dat aan Gessler! En vergeet niet, dat de pijlen van Wilhelm Tell nooit hun doel missen!

De soldaten vertelden hun belevenis aan Gessler, de kommandant van het bezettingsleger...

Wij hoorden nooit een taal zo vrij en fier als die van Tell en hij is bovendien de beste boogschutter van de streek!

We zullen hem in zijn fierheid treffen, maar daarvoor moeten we sluw en met overleg te werk gaan!

Maandag is het markt te Altdorf, nietwaar?

Ja, heer!

DE BOEREN KWAMEN VAN HEINDE EN VER NAAR DE MARKT VAN ALTDORF EN GESSLER LIET BIJ DE INGANG VAN HET MARKTPLEIN, RECHT OVER DE HOOFDSTRAAT, EEN PAAL PLANTEMET EEN HOED WAAROP HET WAPEN VAN HET HUIS VAN HABSURG GEBORDUURD WAS. IEDERE BOER MOEST DEZE HOED GROETEN OF... WERD TER DOOD VEROORDEELD.

Maar, de boeren waren niet zo dom als Gessler dacht! Ze namen zijstraten om op de markt te geraken en moesten dus niet voorbij de hoed komen...

Iemand liep Tell tegemoet om hem te verwittigen...

Ga niet langs de hoofdstraat want dan moet je de hoed van Gessler groeten!

Ik doe geen omweg en als vrij man groet ik alleen diegene die ik graag een «goede dag» wens!

Bij de ingang van het marktplein...

Halt! Hier gaat men niet voorbij zonder het wapen van Habsburg te groeten! Wie niet gehoorzaamt wordt opgeknoopt!

Ik greet niet en ik ga toch voorbij! Laat me door!

Tell trachtte zich een weg te banen doch...

...werd overmeesterd.

Het spijt me dat jij het bent, Wilhelm Tell! Ik vind het jammer dat ik de knapste boogschutter van heel het land moet ophangen!

WILHELM TELL

Maar kom, ik wil voor jou een uitzondering maken! Ik schenk je het leven indien je een appel op vijftig passen afstand kan doorklieven met één pijl!

Voor die krachtroef ben ik niet bevreesd!

Denk goed na want... de appel zal op het hoofd van je zoon geplaatst worden!

Nee, dat nooit! Ik sterf liever!

Zoals je verkiest, Tell. Alvorens te sterven zal je echter moeten toezien hoe een van mijn boogschutters de appel zal klieven op het hoofd van je zoon.

Vader, doe jij het! Je pijlen missen hun doel nooit!

WILHELM TELL
ZOU HET
WAGEN... TER-
WIJL HIJ MET
ZORG EEN PIJL
KOOS, BONDEN
DE SOLDATEN
VAN GESSLER
ZIJN ZOON AAN
EEN PAAL EN
BLINDDOEKTEN
HEM. ALLE MEN-
SEN KEKEN
ZWIJGEND EN
VOL SPANNING
TOE... TELL
SPANDE ZIJN
BOOG EN...

...school de appel in twee!

Iedereen juichtte geestdriftig:

Lang leve Wilhelm Tell!

Tell raapte de pijl, die het leven van zijn zoon had bedreigd, vlak op en verborg ze onder zijn kleren...

Leve Wilhelm Tell!

Gessler lost zijn prooi niet...

Je blijft mijn gevangene, Tell, want je hebt een opstandeling geholpen!

Zoveel onrecht lieten de Zwitsers zich niet welgevallen en ze bedreigden met stokken en bijlen de soldaten van Gessler...

Breng de paarden! We leiden de gevangene naar Flüelen en vandaar voeren we hem per boot naar Küsnacht!

Te Flüelen, aan het Vierwoudstedenmeer...

Hola, schipper! Breng ons naar Küsnacht!

Onmogelijk heer! Het meer is veel te woest! We zouden verdrinken!

Gehoorzaam! We zullen terugkeren om Altdorf in asse te leggen!

WILHELM TELL

DE SCHIPPER
ZAG ZICH
GEDWONGEN
HET BEVEL VAN
GESSLER TE GE-
HOORZAMEN EN
STAK VAN
WAL. DE GOL-
VEN SLOEGEN
HOOG TEGEN DE
KLEINE SLOEP...

De storm nam ieder ogenblik in hevigheid toe...
Heer, maak je gereed om je leven al
zwemmend te redden... indien je zulks
kunt ten minste!
Je kent dus je stiel niet!

Ik ken m'n stiel heel goed doch
bij zulk weer zou er slechts
één man in staat zijn, de boot
veilig aan wal te brengen!

Zo, en wie is die man?
Wilhelm Tell!

Maak de gevangene los!

Tell nam het roer en stuurde naar de oever...

Hou jullie goed vast,
jongens, we zijn bij-
na in Küsnacht!

In het gezicht van de rotsen, greep
Tell plotseling de boog van een der
soldaten...

...en maakte een geweldige sprong.

Soldaten, grijp hem!

Doch Tell vluchtte het
woud in...

Enkele tijd later reed Gessler door het
woud om zich naar Küsnacht te begeven.

Ik zal zijn vrouw en kin-
deren laten gevangen
nemen en iedere week
zal ik een van hen om-
brengen tot Tell zich zal
gevangen geven!...

Ik zal...

Verder kwam Gessler niet want een pijl trof hem.

Heer Gessler is niet meer... De pijl
waarmee hij wou dat ik mijn zoon
doodde, heeft hem zijn verdiend loon
gegeven...

De soldaten achtervolgden Tell, maar hij was in
het dichte woud verdwenen...

WILHELM TELL

Toen de laatste soldaat voorbijkwam, haakte Tell zijn boog achter diens voet.

De man viel neer en Tell nam zijn wapens...

Opgelet! De eerste die beweegt is een dood man!

Handen op het hoofd achter elkaar gestapt, gelijk ganzen die naar de markt geleid worden!

De inwoners van Uri vergaderden in een hut.

Er was herrie te Altdorf... De bevolking stond op tegen de verdrukker!

Prachtig, doch hoe lang zal dat duren? Gessler zal weldra met versterking terugkomen...

Andere dorpen volgden het voorbeeld van Altdorf... We moesten ons op het ergste voorbereiden want Gessler zal moorden en branden, dat staat vast!

De deur werd opengegooid.

De gevangenen kwamen binnen...

Gessler kan ons niets meer doen!
GESSLER IS DOOD!

Knevel deze lui degelijk en breng me een paard! Als de avond valt ontsteken jullie de vuren als teken van de opstand tegen de vreemde overheersing!

De bevelen van Tell worden zonder verwijl uitgevoerd...

En door de klare nacht reed er een ruiter door de kantons Uri, Schwyz en Unterwalden...

Gessler is dood! Ontsteek de vuren!

Toen de zón opging waren de drie oorkantons van de bondsstaat Zwitserland vrij en onafhankelijk!

Volgende week: DE GOUDKOORTS

WERP GEEN OUDE KUIFJE'S WEG!

Ziehier de tekst van een brief die ik deze week van een trouwe Kuifje's lezer kreeg :

« Mijn beste Kuifje, ik was maar elf jaar toen ik de eerste nummers van je blad onder ogen kreeg. (Het was in 1946.) Sindsdien heb ik alle nummers gekocht. Ik mis er geen enkel in mijn verzameling en op het einde van elk jaar laten mijn ouders alle nummers inbinden omdat we ze zo beter kunnen bewaren. Ik heb nu reeds zeven boekdelen in mijn bibliotheek. En ik hoop dat er nog vele zullen bijkomen, want alhoewel ik nu reeds negentien ben, lees ik Kuifje nog iedere week met onverminderde belangstelling. (Mijn ouders trouwens ook.) »

» Alle Kuifje's lezers laten echter hun nummers niet inbinden. Er zijn er die ze lang en zorgvuldig bewaren maar op zekere dag er toch aan denken ze weg te doen, daar er verschillende ontbreken en velen gescheurd zijn.

» Tot die jongens zou ik graag een oproep willen richten. Zouden ze hun Kuifje's niet aan arme kinderen geven, liever dan ze bij het oud papier te gooien. Er zijn nog zoveel jongens en meisjes die men er blij kan mee maken en geen geld hebben om zich losse nummers of ingebonden verzamelingen te kopen. Er zijn in iedere buurt wel een paar kinderen die minder begoot of ziek zijn en thuis moeten blijven wachten op een genezing die maar niet komen wil. Er zijn zoveel goede werken die zich om verlaten kinderen, weesjongens en andere sukkelaartjes bekommeren en niet beter vragen dan hen een mooie reeks Kuifje's (al zijn die dan niet volledig of in prima staat, dat doet er niet toe. De vreugde van die kinderen zal er niet minder groot om zijn).

» Ik hoop dat mijn oproep moge weerklank vinden. Ik, voor mijn part, laat mijn ingebonden nummers lezen aan verschillende jongens en meisjes die in het geval verkeren waarover ik u hier sprak. Ik wens uit de grond van mijn hart dat alle andere Kuifje's vrienden dat ook doen. En nogmaals hartelijk dank, mijn beste Kuifje, voor het genoegen dat je ons iedere week bezorgd met je blad. »

Ik ben er van overtuigd dat mijn correspondent niet de enige is die de minder bedoelden mee laat genieten van zijn schat, en dat andere lezers hun oude nummers niet zullen wegwerpen, maar er steeds iemand zullen mee gelukkig maken.

Kuifje

Brievenbus

HERMINE VOGELS, PASTOOR VAN DE WOUWERSTRAAT, 20, ANTWERPEN, is een vurige lezeres van ons blad. Ze zou graag willen corresponderen met een vriendin van haar leeftijd : 14 jaar. Men schrijfe haar rechtstreeks.

MATHIEU PALLÉN, DEMERSTR., 95, HASSELT, zou graag willen corresponderen en postzegels ruilen (Italië, Frankrijk, Holland, Duitsland, Engeland en Oostenrijk) met jongens van 13 tot 18 jaar. Men schrijfe hem rechtstreeks.

WIM KUYVENHOVEN, RIJNDIJKSTRAAT, 66, LEIDEN, HOLLAND (16-17 jaar) zoekt een correspondent. Men schrijfe rechtstreeks.

FRANS DECKERS, VAN LIER, studeert thans in Wallonië, namelijk te Malonne. Hij ontdekte daar nog vele andere Kuifjeslezers en vrienden. Zijn beste groeten aan de jongens van het instituut van Malonne.

KAREL DE LAET, MÉCHELSE STEENWEG, 24, LIER, zou graag willen corresponderen met een Kuifjes-lezer van zijn onderdom (13-14 jaar). Bij voorkeur een clublid, om in geheimschrift te kunnen schrijven. Men neme rechtstreeks contact op met Karel.

VICTOR TREUTTENS, VAN PEPPINGEN, zou een documentatie willen krijgen over « Kuifje ». Ik zal hem die graag bezorgen, indien hij me nader wou verklaren wat hij verstaat onder « documentatie ». In afwachting, groet ik je hartelijk, Victor.

KLAAS VAN DE SPOEL, A.P. FOKKERSTRAAT, 20 A, GRONINGEN (HOLLAND) leest nog niet lang ons blad, maar hij laat het niet meer los! Hij zou graag wat meer willen vernemen over « Tintin ». Dit is onze Franstalige uitgave, Klaas. Ik wil je daar wel eens een nummer van sturen, indien het je interesseert. Hartelijk.

DENIS BERCKMAN, VAN OPWIJK, zou graag een artikel over de scooters in « Kuifje » gepubliceerd zien. We hebben daar reeds twee goed gedocumenteerde artikels over gepubliceerd, nl. in Nr 2 van 1952. We onderzoeken de mogelijkheid met scooters proefritten te maken. Nog wat geduld.

FRANÇOIS BELLON, KNYFFSTR., 7, DEURNE - ZUID ANTWERPEN, BELGIË, zou graag willen corresponderen met Kuifjeslezers uit het buitenland, (bij voorkeur Holland) in het Nederlands, Frans of Engels. François is dertien jaar oud. Men schrijfe hem rechtstreeks.

GRENADIER

VICTORIA

VERTELT...

DE EERSTE BOKSLES

RACING CLUB VAN BRUSSEL
Stadion Drie Linden, Watermaal

GRATIS TOEGANGSBON

Met deze bon, heb je recht op een gratis zitplaats in de overdekte E-tribune, voor onze lezers die nog geen 16 jaar geworden zijn.

18-3-54

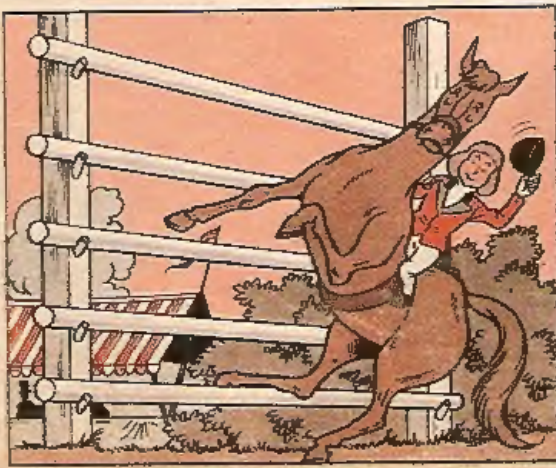
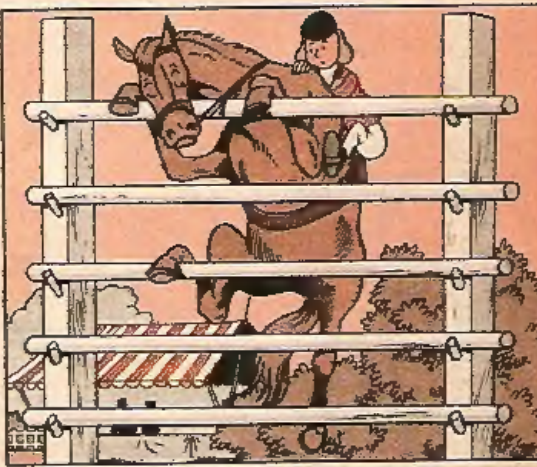
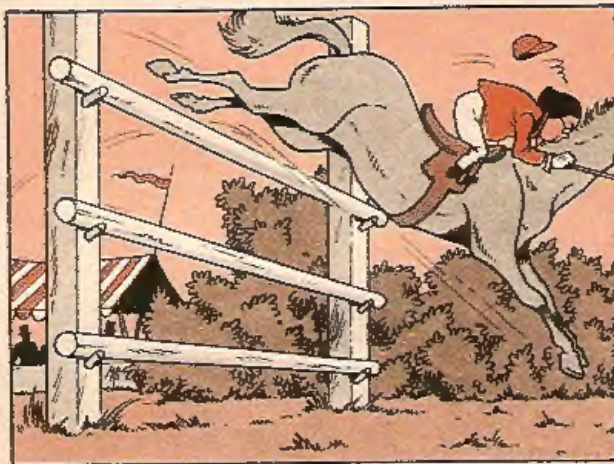
KUIFJE (weekblad). Redactie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16.
Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc. — Gedrukt in bello door : De Drukkerij C. Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen :	België	Buitenland en Belgisch C
Drie maanden	70.— fr.	80.— fr.
Zes maanden	135.— fr.	155.— fr.
Eén jaar	265.— fr.	300.— fr.

Kuifje-Holland — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonn. : 4 fl. p.

't Prinske

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

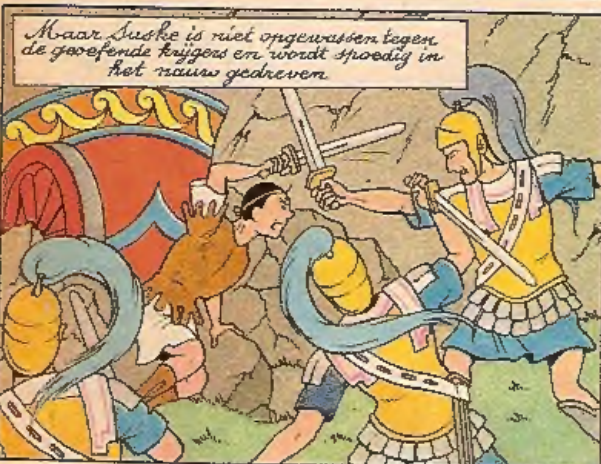

GOULD VOOR ROME

Lambik is van de kar getuimeld en bewusteloos langs de weg blijven liggen. De Romeinen zijn daar en Suske en Wiske verdedigen zich dapper.

TEKST EN TEKENINGEN

VAN WILLY VANDERSTEEN

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Bekijk deze foto eens twee keer! Niets ongewoons gemerkt? Van de vier motoren, is er maar één die draait! De drie andere liggen stil! De foto werd nochtans niet op de grond gemaakt, noch geluceerd. Het is een Avro Shackelton die in Engeland gefotografeerd werd door onze lezer Wim Dannau, tijdens een vliegmeeting.

HET VLIEGEN KAN EEN HEMEL WORDEN

DIT vliegen dat een hel was, kan een hemel worden», dat zijn de woorden van Dr. Albert Plesman, die de bijnaam «De Vliegende Hollander» kreeg, toen hij in 1918 zijn vliegeropleiding voltooide. Tot dan toe immers stond de luchtvaart uitsluitend in dienst van het leger en dacht nog niemand er aan een burgerlijke luchtvaart op te richten. Albert Plesman wist echter enkele collega's voor zijn idee te winnen en na de eerste luchtvaarttentoonstelling, gehouden te Amsterdam in 1919, werd de K.L.M. opgericht en luitenant-vlieger Albert Plesman was de dynamische leider van de jonge maatschappij. Plesman begon met een staf van twaalf man, thans zijn er bij de K.L.M. 13.545 mensen te werk gesteld, het lichtnet is 212.156 Km. groot, het omvat

102 steden in 67 landen van de wereld en haar luchtvloot bestaat uit 90 moderne vliegtuigen. Dr. Plesman stierf op 31 December van vorig jaar, nadat hij gedurende vier en dertig jaar 's werelds oudste luchtvaartmaatschappij had geleid en de legende van de «Vliegende Hollander» tot een werkelijkheid maakte.

EEN LAMP DIENT NIET MEER OM TE VERLICHTEN

NEEN, die tijd is afgedaan! De elektrische lampen, die thans in Amerika op de markt worden gebracht, binden de strijd aan met de kwalijke geuren van keuken en woonkamer door de aanwezige zuurstof te veranderen in ozon en ozon zuivert de lucht.

GEEN FILM MEER MAAR EEN LINT

AMERIKAANSE ingenieurs en technici hebben een magnetisch lint gemaakt dat de film, die thans in de cinema's gebruikt wordt, zou kunnen ontronen. Men kan op deze band zowel beelden in zwart-wit als in kleuren opnemen en ze zijn onmiddellijk, dus zonder enige andere bewerking, klaar voor projectie. Nadere details zijn er over dit «wonderlint» nog niet bekend maar dat er in vakkringen veel belangstelling voor bestaat laat zich raden!

EEN PORSCHECARROSSERIE VAN 100 KILO

EEN Argentijnse fabriek die de welluidende naam Industrias Aeronáuticas y Mecánicas del Estado draagt, is van plan een Porsche sportwagen te bouwen met een carrosserie in kunststof. De wanden van de carrosserie zouden 6 mm. dik zijn en niet meer wegen dan 100 kilo.

Dit achterbuurtje te St Michiels (bij Brugge) is een goede opname van een lezer uit het Brugse: Karel de Scheppers. Men kan onmiddellijk zien dat hij niet meer aan zijn proefstuk is. Stuur ons nog eens enkele mooie opnamen, Karel. Misschien drukken we er dan nog enkele af in «Kuifje».

TE VOET NAAR INDIA

IN October van vorig jaar verliet de Duitse geleerde B. J. Koegl zijn geboortestad München en kwam thans, na een wandeling doorheen de Balkan, Klein-Azië, Perzië en Pakistan toe te Nieuw Delhi, de hoofdstad van India. Koegl is drie en dertig jaar oud, archeoloog van beroep. Hij fotografeert, tekent, en schildert alles wat hij tijdens zijn lange mars ontmoet en hem voor zijn wetenschap interessant lijkt. Koegl zal in ieder geval mogen zeggen dat hij een stuk van de wereld gezien heeft; werkelijk «gezien» en niet van uit een snelrein, auto of vliegtuig!

ZEER GEVOELIG

DE «Kleurenraad» van de Britse textielindustrie heeft fabrikanten en verkopers verzocht de kleur, die tot dusver als «nikker-bruin» werd aangeduid, voortaan doodeenvoudig «bruin» te noemen. Dit om de klanten (kleurlingen) in Europa en elders niet te kwetsen!

TELEVISIE NIEUWS

STIJGEND SUCCES IN ENGELAND

IN het afgelopen jaar werden er in Groot Britannië 119.000 televisietoestellen in gebruik, genomen waardoor het totaal aantal televisietoestellen tot 2.816.227 gestegen is.

GEEN BIJVAL IN DENEMARKEN

IN Denemarken heeft de televisie weinig succes. De proefperiode van drie jaar is thans om en de televisie moet, net als de radio, een permanente instelling worden. Er zijn echter slechts 855 televisieklippers. Het nieuw dagelijks programma van één uur kost drie miljoen Kroon per jaar en het Deense parlement zal nu moeten uitmaken of het verantwoord is drie miljoen Kroon uit te geven om 855 televisieklippers plezier te doen...

Deze Engelse sportauto (Austin-Healey) was een van de succeswagens van het jongste Brussels salon. De Engelsen toonden er verschillende mooie sportwagens, o.a. de Sunbeam Alpine, de nieuwe Bristol.

OP het einde van de XVIIe eeuw voelden talrijke mensen zich geroepen om als «uitvinder» naam en eer te verwerven. Velen droomden er van eens te kunnen vliegen en zochten, ondanks de spot en het medelijden van vrienden en kennissen, iedere dag opnieuw naar een middel om het luchtruim te klieven.

— De vogel, die zwaarder is dan de lucht, vliegt, dus moeten wij dat ook kunnen, zegden ze.

MENSEN ME

TEKST EN ILLUSTRAT

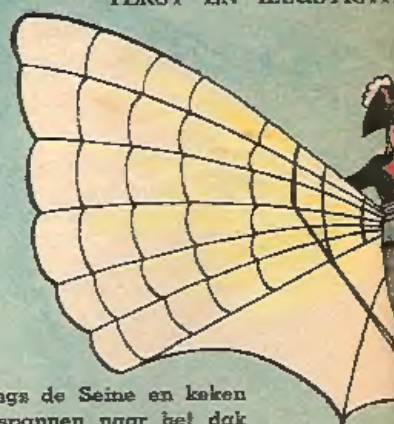
Vermits er nu iedere dag duizenden vliegtuigen opstijgen, hadden de dromers en uitvinders van de XVIIIe eeuw uiteindelijk gelijk...

ZWEMMEN IN DE LUCHT!

TE Sablé, in Frankrijk, woonde in 1678 een nederig slotenmaker, Besnier genaamd. Hij beweerde, dat men in de lucht even goed kon zwemmen als in het water, mits men dezelfde bewegingen uitvoerde... De slotenmaker bouwde een machine om te vliegen, die bestond uit twee stokken met aan de uiteinden een soort raam dat plooiden en dat met tafetas overtrokken was. Opgestegen is de slotenmaker nooit doch het schijnt, dat hij, wanneer hij van een bepaalde hoogte sprong, enkele tijd kon blijven zweven. Hij trok als «vleugelfabrikant» naar de kermissen en z'n klanten zijn zich bij hem nooit komen beklagen...

LOOP JE TIJD NOOIT VOORUIT...

IN de lente van het jaar 1742 stonden de Parijzenaars

langs de Seine en keken gespannen naar het dak van een huis, dat boven alle andere dak uitstak. Daar verscheen een edelman met gepoederde pruik. In zijn armen droeg hij de vleugels, waarmee hij over de Seine wou vliegen en landen in de Tuilerie. Het was de markies de Bacqueville, een origineel man die heel de stad door gekend was. Hij was 62 jaar op het ogenblik, dat hij de sprong in de diepte waagde... Hij kwam aan de andere Seanoever terecht en brak zijn been. De markies had 300 meter gevlogen! Me

TEKST EN TEKENINGEN
VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE

Heel stil zwemt Johan naar de sluippoort. Achter zich aan trekt hij een groot, zorgvuldig toegebonden pak...

Alles is stil in de burcht. Alleen de schildwachten gaan op en neer. Ze vloeken binnensmonds omdat de nacht zo kil is...

De grote zaal is leeg en donker. Een manestraal glijdt binnen en legt een bleke glans op de zwarte, houten meubels.

Het is de Witte Ruiter, de legendarische held, die als een schaduw door de sombere, slapende burcht glijdt...

In het wachtlogies gaat het er vrolijk toe. De soldaten spelen en drinken in afwachting van hun wachtbeurt...

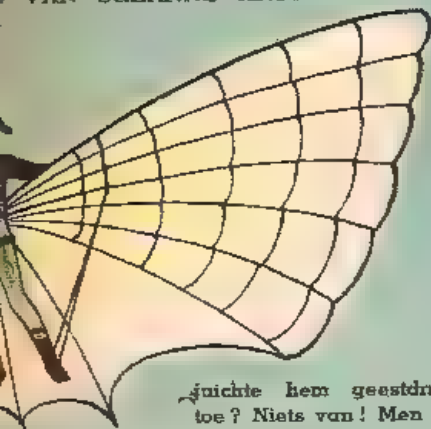

Heerlijk die warme wijn! Het leven lijkt op slag veel mooier. Als ik eens ten kruit naar onze vrienden op de middenwal bracht?

T VLEUGELS

VAN SUZANNE ANDRE.

„nichte hem geestdriftig toe? Niets van! Men he- zong zijn waaghalzen, in pittige spotlied- jes. Dit bewijst dat je je tijd niet te ver mag vooruit lopen ...

DE VLEGENDE FILOSOF

NA de Revolutie van 1789 droomde ge- neraal Resnier de Goué er van te vlie- gen. Hij slaagde er in, na lang zoeken en studeren, twee grote vleugels te maken waarop duizenden vogelpluimen gekleefd waren. Hij zou de vleugels aanbinden en van de wallen van Petit Beaulieu (ongee-

veer 70 meter hoog) naar beneden vlie- gen. De generaal was 76 jaar toen hij in 1801 dat waagstuk op touw zette.

Voor een ontroerde menigte sprong hij in de diepte, zweefde werkelijk gedurende enkele ogenblikken kwam dan in de Chau- rente (een rivier) terecht. De generaal liet de pluimen vleugels drogen en begon op- nieuw. De tweede keer brak hij z'n been.

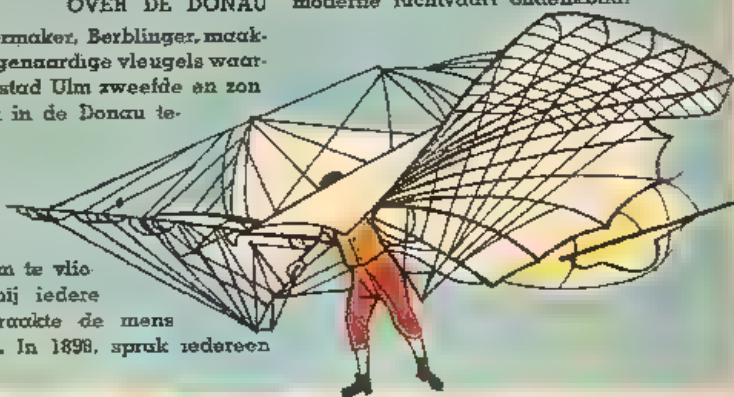
De mensen lachten, doch de generaal was tevreden want hij had met deze proeve enkele kostbare ervaringen over de problemen van de draagkracht opge- daan. Daarvoor kreeg hij de bijnaam « de vliegende filosoof ».

OVER DE DONAU

EEN Berbers kleermaker, Berblinger, maak- te een paar eigenaardige vleugels waar- mee hij over de stad Ulm zweefde en zon- der slag of stoot in de Donau te- recht kwam.

Hiermee ein- digden de uit- vindingen echter niet. Steeds wer- den de tuigen om te vlie- gen beter en hij iedere proefneming geraakte de mens een stap verder. In 1898, sprak iedereen

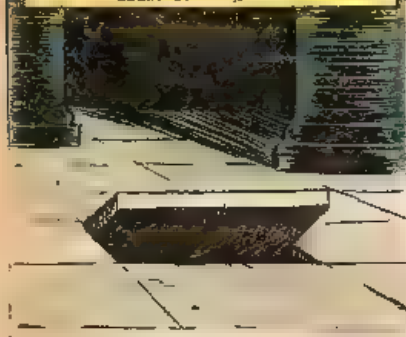
over de Duitser Otto Lilienthal, de vader van het zweeftoe- stel en, in 1899, maakte de Brit Pil- cher zijn eerste proefvluchten. In vergelijking met de huidige vlieg- tu- gen, zijn de toestellen van deze pio- niers erg primitief. Bewonderen we echter de moed en de durf van deze dapperen, want zonder hun werk is de moderne luchtvaart ondenkbaar.

E RUITER

„Hier, zo om 'n oomblik naar de wijde oever. Hier vond ik in trouwe gezelschap te rug in plaats van met hen naar 'n kasteel te gaan. O, ik heb zo'n moed'g rijk gevonden.

De stilte wordt gestoord door een zacht geknars. De steen die een geheime gang afsluit, gaat lang-zaam de hoogte in.

Een zonderling gestalte rijst uit de grond op. Heel stil laat deze geheimzinnige verschijning de zware steen weer vallen.

Zacht en zonder gerucht te maken sluip de gestalt te door de gangen.

Een oomblik haalt de maneschen in de adve- ren helm hangen.

Goed idee! Doe dat maar kom spoedig terug.

Neuriënd en ietwat onvast op de benen verlaat de man het vertrek.

Plotseling blijft hij als aan de grond genageld staan. Met grote, ronde ogen kijkt hij naar iets...

(Wordt voortgezet)

DE TONG VAN BILL JOE

EEN VERHAAL VAN GUY FOREZ GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND MACHEROT

AL wie tijdens de «Gouden Eeuw» van cow-boys en Indianen zijn tenten had opgeslagen in de Far West. Ik heb het over de jaren 95 of 96 kende Bill Joe en wist dat hij kon vertellen als een boek. Hij kon de onwaarschijnlijkste dingen vertellen met het ernstigste gezicht ter wereld en ieder woord werd met zoveel overtuiging gezegd, dat je het siktte als kook.

Joe was niet erg spraakzaam van aard. Z'n tong kwam pas los na het derde glas whisky en daarom schonk Jimmy, een cowboy van de Dawson-ranch, nog vlug een glas in.

— Toe, Joe, vertel ons wat 't gebeurde in de tijd toen het Edwardfort nog bestond, even na de oorlog. Het was in het jaar 67. Neen, in het jaar 68.

Joe Bill hield er sterk aan een juiste datum te geven, zijn verhaal werd daardoor nog waarachtiger...

« In 68 was kolonel Nicholson kommandant van het fort en ik had er een mooi plaatsje kunnen bemachtigen. Ja, ik stond zeer goed aangeschreven bij de kolonel ter wille van mijn toestand, metwaar.

Je toestand? Was je dan iets meer of iets minder dan de andere soldaten? vroeg Jimmy, nieuwsgierig van aard.

— Ik was stom. Toen ik zeven jaar oud was, kwamen de Indianen de hoeve van mijn ouders platbranden en de schrik had mijn tong verlamd.

Wij keken hem ongelovig aan, doch waagden het niet een opmerking te maken.

« Ja, ik was stom. Zien jullie welke voordelen er voor een kommandant aan verbonden zijn een stomme ordonnance te hebben? Ik kon spreken noch schrijven en de kommandant kon in mijn bijzijn over de belangrijkste dingen praten; ik kon ze toch aan geen levende ziel verklappen. En, de kommandant sprak soms over belangrijke dingen, het is daarom dat ik zoveel weet ».

— Vertel ze, Joe, vertel ze! riep Jimmy geestdriftig!

« De zaken van de kolonel gaan niemand aan, antwoordde Joe, die deed alsof hij boos was, en bovendien hoef je me niet telkens in de rede te vallen! Ik vertel je vandaag de geschiedenis van mijn tong. Ik had er een in die tijd

maar toch was ik zo stom als een vis. Het tegenovergestelde van nu... »

TWEE schildwachten trokken iedere nacht de wacht op. Meer om het reglement en de militaire traditie in ere te houden, dan om Indianen te verdrijven want die waren al in tien jaar niet meer in die hoek geweest! Ik moest nooit op wacht staan, want ik was ordonnance. Maar toen stierf onze goede Nicholson — God hebbe zijn ziel — aan een indigestie. Je zult me zeggen dat het geen glorierijke dood is voor een kolonel maar, ik zeg de zaken net zoals ze gebeurd zijn. De kolonel werd vervangen door majoor Watt en Watt verklaarde kort en bondig, dat ik de wacht moest optrekken net als mijn kameraden. Men liet de majoor opmerken, dat een stomme schildwacht niet de rechte man was, maar de majoor was koppig.

Van het ogenblik dat het fort niet aangevallen wordt, heeft het geen belang of een schildwacht stom is of spreken kan, zei Watt, en jullie weten toch ook dat er hier nooit Indianen komen!

Die Watt was een ezel! De volgende nacht werd het fort aangevallen.

« Het was een geluk dat de Indianen juist die nacht aanvielen, want gewoonlijk slapen de schildwachten. Maar ik was fier omdat ik op wacht mocht staan en nam mijn werk ernstig op. Het was tegen middernacht, iedereen sliep in het fort. Plotseling ontdekte ik een gestalte, een tweede, en toen een derde die legden de heiling opklom. Een pijp zoefde vlak naast mijn hoofd en kwam terecht in de deur achter mij. Ik begon te roepen en te schreeuwen dat horen en zien verging.

— Alarm! Alarm! De Indianen!

Alles stond in een ommekeer op stelten en Watt vloekte als een ketter omdat men hem niet liet slapen. Mijn kameraden riepen elkaar toe:

Dat is een grapje! Bill Joe kan niet spreken! Die is zo stom als een vis!

Maar ik begon opnieuw te gillen dat het een aard had! In zoveel jaren had ik mijn eigen stem niet meer gehoord of niet meer gesproken, stel je dat even voor!

— Alarm! Alarm! Te waaien! Leve de Republiek! Leve

de soep, de bisons en de forelen van Arkansas!

Ik geef toe, dat ik onzin uitkraaide, maar ik was zo geukig! Majoor Watt daarentegen was razend! Hij kwam met reuzenstappen op mij toe en schold me de huid vol. Hij wou me bij de kraag vatten ook, maar daarvoor kreeg hij de kans niet, want een tweede pijp trof me in de heup en ik vluchtte wankelelend het kamp uit. De Indianen namen me mee... »

Bill Joe zweeg en ontstak zijn pijp.

— En dan, Joe? Wat volgde er dan?

— Dan? Het is gedaan.

— Als je een verhaal vertelt, moet je het helemaal vertellen. Anders zwijg je liever. Wat deden de Indianen met je?

— Ho ja, dat was ik bijna vergeten, vervolgde Bill Joe vriendelijk, de Indianen hebben mijn tong afgesneden en me dan teruggezonden naar het fort.

WIJ zaten daar als van de hand Gods geslagen. Bill Joe had ons al veel op de mouw gespleet, maar zo'n «sterk verhaal» nog nooit! Het was Jimmy, die het eerst van z'n verbazing bekomen was en zei:

— Maar dat kan toch niet, Joe! Indien de Indianen je tong hadden afgesneden, zou je ons je onzin niet kunnen wijsmaken!

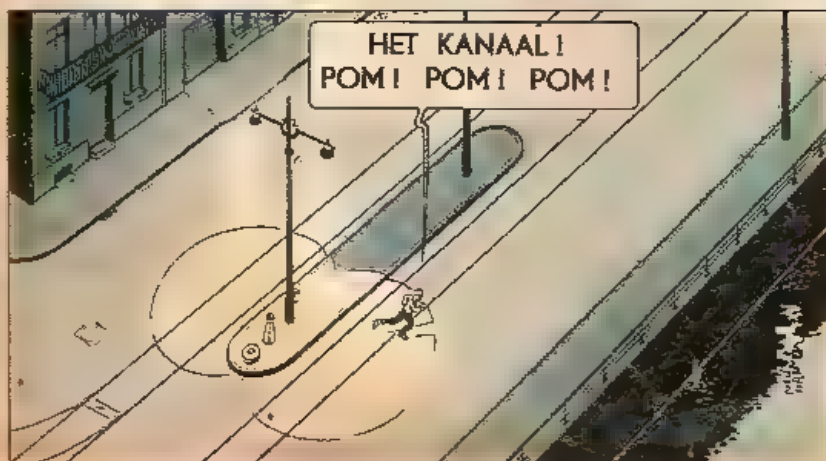
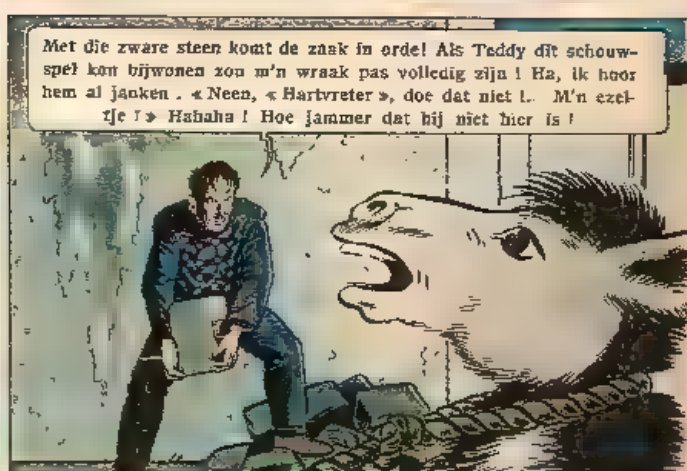
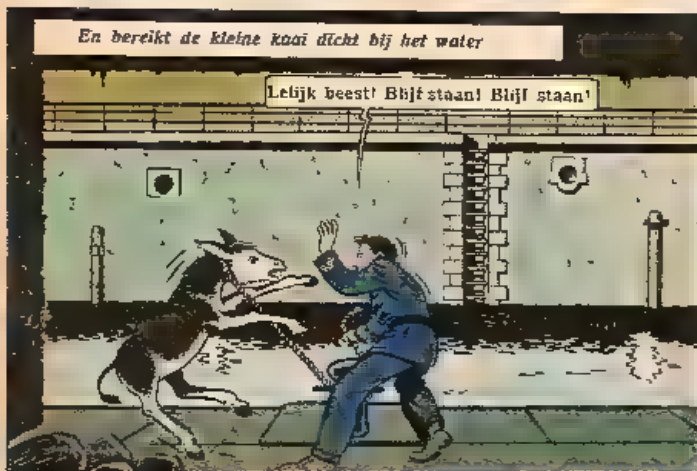
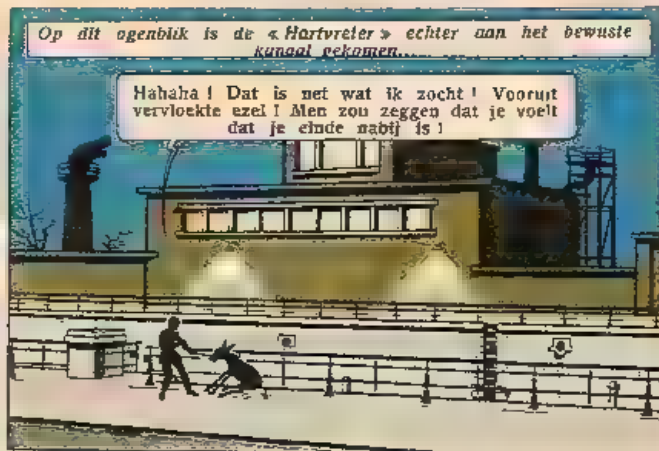
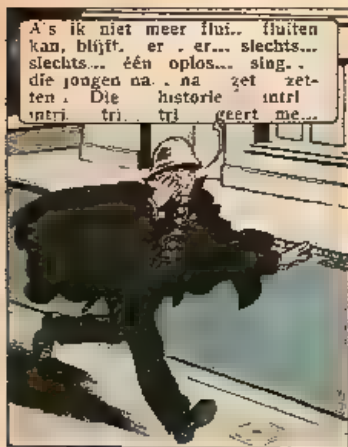
En waarom niet? Er zijn mensen die niet kunnen praten alhoewel ze een tong hebben en er zijn mensen die geen tong hebben en toch spreken. Tot deze laatste behoor ik. Zo der tong kan je zo goed spreken als met een tong.

Bij deze woorden trok Bill Joe zijn mond waggewijd open. We keken natuurlijk allemaal in z'n mond en zagen geen tong.

Dit verhaal gebeurde lang, lang geleden en het is zeer waarschijnlijk, dat we tijdens de donkere nacht bij het valse licht van het vuur en een beetje beneveld door de whisky niet goed gezien hebben. Het is de laatste geschiedenis die Bill Joe ons vertelde. Daarop heeft hij te Sidney een herberg geopend die de naam kreeg «De Tong van Bill Joe». Naar het schijnt komen de mensen van heinde en ver om Bill Joe zijn avontuur in Fort Edward te horen vertellen.

Onze vrienden zoeken de « Hartvreter » en Pom Teddy vergezelt Taras Boetba Een brave wijkagent zegt hen dat de schurk het ezeltje meesleurde in de richting van het kanaal

Het avontuur van de

203

ROMAN DOOR A. FERNEZ - ILLUSTRATIES VAN REF

RENDEZ-VOUS TE MIDDERNACHT

LOU de bazin hem verraden? Gino wond zich langzaam meer op, z'n gebaren werden bijna dreigend. De brave vrouw velsde grote verbazing en antwoordde slechts met een schouderophalen... Neen, ze wist niets, had niemand gehoord of gezien en begreep niet waarover de heren het eigenlijk hadden... Waarom ze aandringen?

Pierre, die zich nog steeds angstvallig achter de gordijn verborgen hield, ademde verlicht. Voelde de bazin instinctmatig aan met wie ze te doen had? Het is waar dat Gino, vooral wanneer hij door Fred vergezeld werd, geen man was in wie men bij de eerste oogopslag volledig vertrouwen stelde.

Uiteindelijk haalde de bandiet de schouders op. Hij keek wantrouwig in de richting van het huis en het scheen een ogenblik alsof hij er met geweld wou binnendringen.

Dan aarzde hij alsof hij de onderneming toch te gewaagd achtte, hij stampte woedend met de hiel op z'n sigaretten-eindje en stapte weer in de wagen...

Dertig seconden later kwam de bazin de huiskamer binnen. Ze zag Hjkbleek...

— Die man... haskelde ze met verstikte stem.

Ik weet het, madame. Hij vroeg je of je geen jongen had gezien die aan mijn persoonsbeschrijving beantwoordde, nietwaar? Maar hoe kon hij dat weten? Iemand zag me mischien hier binnengaan... Ik dank je hartelijk omdat je niet gezegd heb dat ik hier was... Het was een van m'n aanraders!

— Jexus, Maria, Josef! Ik dacht het wel! Hij had een echt bandietengezicht! Ga je nu naar de politie telefoneren?

— Ik stond op het punt het te doen toen de wagen voor de deur stopte... Ik zal dadelijk het politiecommissariaat van Toulon aanvragen.

COMMISSARIS Thomas was er niet en een van de dienstdoende agenten schakelde Pierre over naar inspecteur Audibert.

Pierre Lagade kocht een Peugeot, die door de douanen in beslag was genomen. Hij vond er goud in en begroef dit aan de voet van een den. Opgelicht door de goudsmokkelaars wist hij te ontsnappen en kon het telegram ontcijferen dat de bandieten ontvingen...

— Hallo, zei een zachte stem die onze vriend zo goed kende, met wie heb ik de eer?

— Lagade, antwoordde Pierre, na een korte aarzeling, Pierre Lagade. Goede avond, mijnheer de inspecteur

— Mijnheer Lagade? O, dat is lang geleden... Hoe gaat het?

— Ik heb je iets ernstigs mee te delen!

— Heus waar? Schiet dan maar op... Van jou kan niets me nog verwonderen. Ik luister.

Pierre werd niet boos om het ironische in de toon van Audibert, hij wist dat de inspecteur het niet kwaad bedoelde. Wanneer Audibert de belangrijkheid van dit gesprek inzag zou zijn toen trouwens wel veranderen...

— Ik versta nu juist dat een belangrijke hoeveelheid verdoevingsmiddelen zal gelooft worden morgenavond op een bepaald punt van de kust.

— Wat? schreeuwde de inspecteur zo luid dat Pierre het oor flink van de hoorn wegtraak.

— Wat zeg je daar? En van wie of vanwaar heb je die inlichting?

— Veel te lang om uit te leggen. Ik ben in het bezit van een telegram, opgesteld in geheim schrift, dat twee à drie uur geleden aan de chef van

de hende besteld werd. Ik kon het ontcijferen... Zal ik even voorlezen?

Wat een vraag! Voorruit er mee!

Pierre ademde diep en las dan langzaam woord voor woord:

PAR MORPHINE VIJF KILO BESTELLEN 16 DEZER 24 UUR CABASSON

Er volgde een stilte en het was net of Pierre hoorde de inspecteur aan het andere einde van de draad hijgen...

Ben je heel zeker van hetgeen je daar zegt? vroeg Audibert eindelijk ernstig.

— Aan die vraag kon Pierre zich niet onttrekken, hij had ze trouwens voelen aankomen. Een ogenblik was hij ongerust, hij moest de boodschap eens slecht ontcijferd hebben. Hij was immers zonder methode, op het goed geluk af, te werk gegaan... Maar neen, die tekst was klaar en duidelijk en klopte als een bus. Daar was iedere verkassing uitgesloten!

— Ik ben heel zeker dat het juist is, antwoordde hij.

schien moeten we zelfs Parijs verwittigen... Het is een ernstige zaak... We moeten gedeekt zijn... Lagade, ik hoop dat je je rekenschap geeft van hetgeen je gezegd hebt!

— Wees gerust, mijnheer de inspecteur, ik ben mij volledig bewust van hetgeen ik je mededeelde.

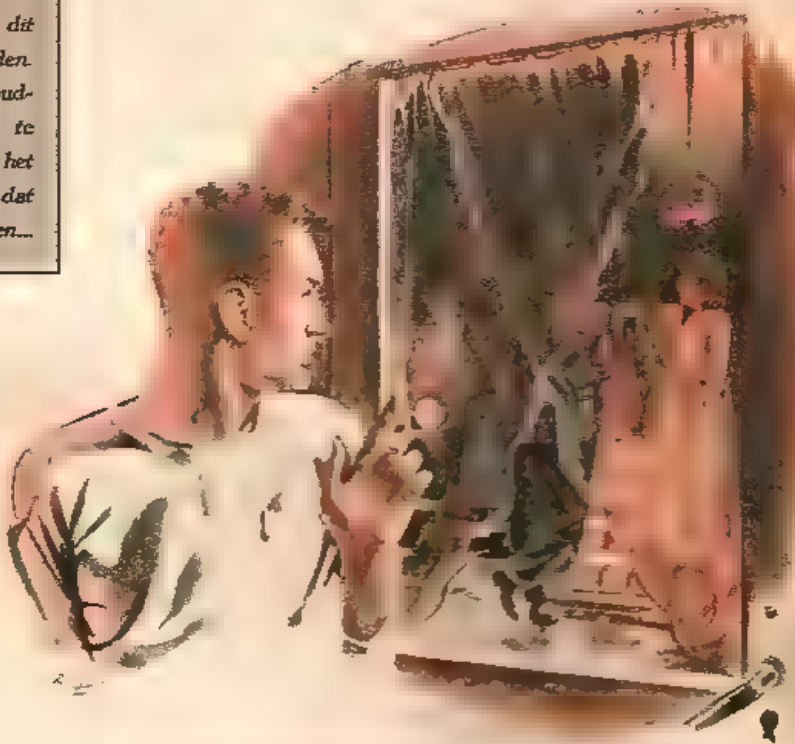
Ik heb vertrouwen in je. Blijft waar je bent. Ik stuur een auto om je op te pikken. Vertel van heel deze zaak geen woord, begrepen?

Pierre wachtte tot de inspecteur ingehaakt had om de hoorn neer te leggen, dan keerde hij terug naar de woonkamer waar de bazin op hem wachtte...

— Wel?

— Het is in orde, madame. Een politieauto komt me over twintig minuten halen.

— Goed... Drink nu je koffie uit. Je ziet er uit alsof je die hard nodig hebt! Je ziet zo wit als de dood.

**EEN OGENBLIK SCHEEN HET ALSOF DE BANDIET
MET GEWELD HET HUIS WOU BINNENDRINGEN...**

— De zestiende? Dat is morgen!

Weet ik. Het is daarom dat ik je dadelijk telefoneerde!

— Waar ben je nu?

In een groot beuzincastation «Azur», rechts op de nationale weg nummer 28, district Hyères.

— Wat haal je daar uit?

— Om dat te vertellen zou ik ten minste een uur nodig hebben... Ha, nog iets... Ik weet wie de chef van de smokkelaars is... Pas op, val niet om... Het is Hugo Euhl, de eigenaar van de Rolls-Royce!

Alle duivels uit de hel, als je me voor het lapje houdt, jongeman, dan... Neen, het is goed. Ik verwittig de commissaris onmiddellijk opdat hij contact zou nemen met de prefectuur van Draguignan. Mis-

PAS toen Pierre alles wat er hem die avond overkomen was verteld had, wasde hij een blik in de richting van commissaris Thomas. Indien die zich verwachtte aan een uitbarsting van woede of een pater-noster sarcastische opmerkingen, had hij enige reden tot verbazing, want het gelaat van de commissaris drukte een grote belangstelling uit.

— Het is allemaal nogal fantastisch, zei hij na lang nadenken, maar niet onwaarschijnlijk.

Enkele seconden draaide hij het telegram, dat Pierre hem gegeven had, om en om. Dan zei hij plotseling scherp, terwijl hij onze vriend onderzoekend aankleek:

— Ik zal je maar niet vragen hoe je de villa van Euhl binnengedrongen bent. Je hebt

er niet eens aan gedacht dat je niet-
tuande huis mag betreden als je daar-
toe lust voelt, hé?... Maar, indien je inlich-
tingen ons in staat stellen een einde te
maken aan de bedrijvigheid van die bende,
zal ik hiervoor m'n ogen sluiten.

Commissaris Thomas keek op zijn arm-
banduurwerk.

— Drie uur in de morgen... Je bent
zeker doodop... Ga je terug naar Crau
deze nacht?

— Neen, daar is geen sprake van. Ik
ga naar een hotel, antwoordde Pierre zo
heftig dat de commissaris verrast opkeek.

— Zoals je wilt. Het is eigenlijk nog
best dat je tot deze avond te Toulon
blijft... Want je gaat natuurlijk mee naar
Cabasson.

— Met genoegen, commissaris!

HET strand van Cabasson, dat men be-
reikt over een hobbelig slingerpad
dwars door het bos, is het gedroomde
plekje om ongezien aan wal te stappen.
Zelfs in de dag ligt het stil en verlaten.
Links, boven op een rots en met een
stenen dijk met het vasteland verbonden,
ligt het fort van Bragançon, dat gebouwd
werd tijdens de regering van Frans I, doch
thans nog slechts een symbolische ves-
ting is.

Het was iets over tien uur, toen com-
missaris Thomas en zijn lui er, in gezelschap
van een inspecteur van de douanen,
hun post innamen. De twee auto's waren
zorgvuldig in het woud verborgen. Van op
de plek, waar ze de wacht optrouwen,
konden ze bijna heel het strand zien. De
volle maan wierp een mooi geel licht op
de zee en het strand en men kon even
goed zien als in klare dag.

— Nu moeten we maar wachten en zien
wat er gebeurt, zei commissaris Thomas tot
Pierre.

Onze vriend antwoordde niet. Hij kon
niet want zijn keel was als dichtgesnoerd
van opwinding en ontroering. Hij was vre-
selijk zenuwachtig en moest zich inspan-
nen om zijn ernst te bedwingen... Wat zou
er gebeuren indien hij zich vergist had?
Indien het telegram een andere boodschap
bevatte?

— Een strengste verboden hier te roken,
bulderde de commissaris toen hij merkte
dat een van zijn lui een sigaret wou opste-
ken. Heb je misschien lust alles te doen
mislukken?

Hij zelf kauwde, om de tijd te doden,
op een stukje lucifer.

Een uur kroop voorbij... Anderhalf uur...

Plotseling voelde Pierre de hand van
de commissaris op de arm.

— Heb je dat gehoord?

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK:

DE HERDERSHOND OP HET STRAND

TIEN GESCHENKEN KAN JE KRIJGEN!

- 1 Prentkaarten KUIFJE, per reeks 50
- 2 Afdrukplaatjes KUIFJE, per reeks
- 3 Prentjes DE SPROOKJES VAN PERKAULT. Acht moete verhalen in kleuren. Per reeks van 50 prentjes 75
- 4 KUIFJE's wimpel: drie kleuren 100
- 5 Chromo's ZIEN EN WETEN: reeksen van ZES prachtige chromo's. Zijn verkrijgbaar de reeksen:
 - VLEEGTUIGEN (oorsprong tot 1914), reeksen 1 en 2, per reeks 100
 - VLEEGTUIGEN (oorlog 1939-1945), reeksen 1 tot 8, per reeks 100
 - LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2, per reeks 100
 - SPOORWEGEN, reeks 1, per reeks 100
 - MARINE, reeks 1, per reeks 100
 - AUTOMOBIEL (oorsprong tot 1900), reeksen 1, 2 en 3, per reeks 100
- 6 De collectie DE ANTWERPSE DIEKENTUIN, per omslag
- 7 Portefeuille KUIFJE, nieuw model 250
- 8 KUIFJE's Puzzle op hout... 500
- 9 Blokjespel KUIFJE... 500
- 10 Speciaal abonnement op het weekblad KUIFJE (tien nummers)...

OM DEZE GESCHENKEN TE ONTVANGEN, STUUR JE JE PUNTEN NAAR «KUIFJE», LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL, OF JE KOMT ZE ZELF RULEN IN DE KUIFJE'S WINKEL EVENEENS LOMBARDSTRAAT, 24.

De KUIFJE's BONN worden aangeboden door:

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • KUIFJE

PRESENTEERT DE VROLIJKE

VALSCHERMSPRINGERS

(Wordt)

HET KUIFJE'S UURWERK IS EEN HELVA CRE

HET GELE TEKEN

Blake is naar het rendez-vous gegaan dat hem door een onbekende gegeven werd in Limehouse Dock. De poutie, geleid door Kendall, volgt Blake op afstand.

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR P. JACOBS

Gezins Mortimer met de Scotland Yard onderhandelde, is Blake uit zijn wagen gestapt. Langzaam wandelt hij langs de verlaten hooi...

Ter radio houdt hij Kendall op de hoogte van iedere beweging, van iedere stap die hij doet...

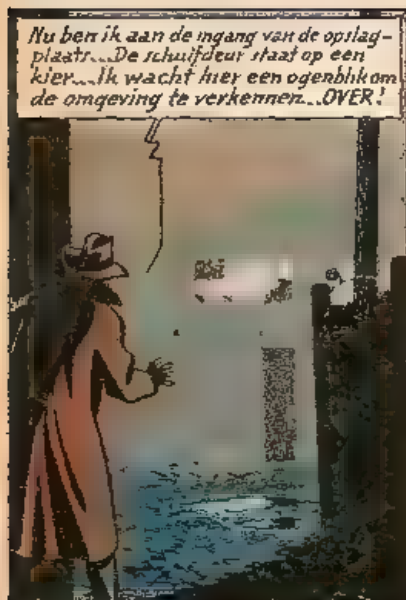
Verduiveld! Het is hier zo donker als in de hel! Ha, daar moet het zijn!

Men komt in de opslagplaats langs een kleine brug, vlak daarachter een hekken. Het hekken is open.

...Ik ben over de brug... alles is stil... geen levende ziel in de ombrek!

Nu ben ik aan de ingang van de opslagplaats. De schuifdeur staat op een kier... Ik wacht hier een ogenblik om de omgeving te verkennen... OVER!

Hallo! Kendall aan Blake: Alles in orde! Ik profiteer van dit ogenblik om te zien of ons veiligheidssysteem in orde is. Wacht tot ik me op nieuw meld! OUT!

Zonder een moment te verliezen geeft de inspecteur zijn laatste instructies

Hallo! Kendall aan alle wagens!... Zijn jullie klaar? OVER!

Hallo! Kustwacht aan Kendall... Alles is klaar! OUT!

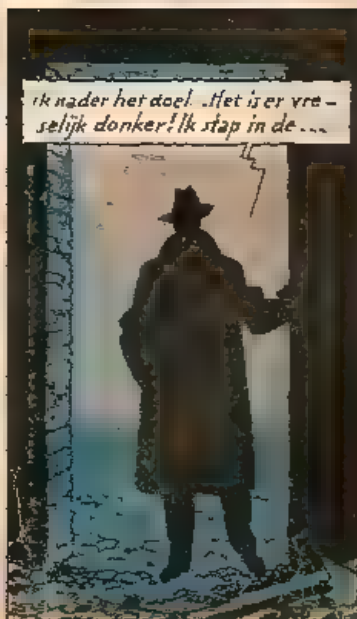

Hallo! Kendall aan Blake!... We zijn gereed!... Blake, ik dring er nogmaals op aan voorzichtig te zijn!... Neem geen nutteloze risico's!... Indien de verbinding moeilijk of onmogelijk is of, indien je in gevaar verkeert, schiet je... Begrepen?... Over!

COMME
niet en
doende ag.
Pierre over n.
Audibert.

Hallo! Blake aan Kendall, begrepen... ik zal voorzichtig zijn... Ik ga!

ik nader het doel... Het is er vre-
selijk donker! Ik stap in de...

Ha, o, Blake! Herhaal het... haal even!... Japnst, ik kon het einde van zijn niet ver-
staan... Het is net zoals ik gevreesd had! In een overdek-
te plaats is zijn Walkie Talkie
niet waara! De verbinding
is verbroken...

Grote Kuifjesprijsvraag 1954

VOOR MEER DAN 200.000 FR. PRIJZEN!

EERSTE PRIJS:

EEN PRACHTIGE WAGEN IFA 1954 BERLINE 3 CYL.

LIJST VAN DE PRIJZEN

Een auto IFA 1954 (waarde: 75.000 Fr.) van de Ets. Pierreux, Grand Garage du Luxembourg, 3-7, Parnassusstraat, Brussel.

Een televisietoestel KEEFFT (18.900 Fr.) en vijf radio-toestellen AKKORD van de firma STAAR, Vander Stichelestraat, 63, Brussel.

Zes KUIFJE's UURWERKEN, een HELVA creatie.

Vier AJAX fietsen van de firma AJAX, M. Lemonnierlaan, 176, Brussel.

Tien elektrische treinen MARKIN van M. FERBER, Sint Janstraat, 41, Brussel.

Tien tenten, vijf luchtmatrassen, tien rugzakken, zes en zestig strandballen, drie en zestig zaklampen van GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van Sport- en Kampeermaterieel.

Veertien vulpen Parker «21» — vijf basketballen — dertig fotoapparaten GEVABOX — tien voetballen — honderd spelen Bim-Bam van NAVYBEL — tachtig albums «Zien en Weten» — tachtig albums «Sprookjes van Perault» — duizend geheime boodschappen — enz.

BOVENDIEN HEEFT HET KUIFJE's UURWERK EEN VERRASSING VOOR JE!

VIERDE PROEVE HIER ZIJN DE ATHLETEN!

VRAAG: Welke sport beoefenen de atleten welke je op deze bladzijde ziet?

Voorbeeld: Nr 12 bokst.

REGLEMENT

1. — De Grote Prijsvraag is gratis en alle lezers van ons blad kunnen er aan deelnemen van welke nationaliteit ze ook wezen.
2. — De deelnemers moeten zes jaar geworden zijn en niet ouder zijn dan achttien d.w.z. geboren tussen 1 Januari 1935 en 1 Januari 1948.
3. — De prijsvraag is verdeeld in vijf proeven. De eerste is verschenen in «Kuifje» Nr 8 van 24 Februari jl.
4. — De oplossingen van de vijf proeven moeten ons samen toegezonden worden op een formulier dat, ten gepaste tijde, in ons blad zal ingelast worden.
5. — Op dit formulier moet je de vijf deelnemingsbons kleven: 1, 2, 3, 4 en 5.
6. — Dit formulier steek je ingevuld en ondertekend in een gefrankeerde omslag met het adres: KUIFJE-BRUSSEL en de vermelding: GROTE PRIJSVRAAG 1954.
7. — De correctie van de antwoorden wordt in onze kantoren gedaan onder het toezicht van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep aangetekend worden.
8. — Deze omslag mag alleen het formulier van de prijsvraag bevatten en geen brieven of andere mededelingen.
9. — Onze lezers in de kolonie en overzeese gebieden krijgen een maand langer tijd om hun antwoorden in te zenden.
10. — De prijzen die niet afgehaald worden voor 31 December 1954, worden opnieuw eigendom van «KUIFJE», verder zal er geen enkele prijs ingeruild worden.

ZIE HIER WAAROM DE IFA 1954 3 CYL. EEN JUWEEL IS!

- De IFA is een vlugge, «nervouse» wagen. Max. snelheid: 115 km. per uur.
- Zeer stevig. De tweetakmotor verslijt niet zo vlg.
- De wagen heeft voorwielaandrijving en is baanvast
- De IFA is elegant en comfortabel. Vier ruime zitplaatsen.

OPGELET! Wacht om je antwoorden in te zenden tot het speciaal formulier in ons blad wordt ingelast!

KUIFJESPRIJSVRAAG
1954
Nr 4

HET ZEEHONDENEILAND

Robert neemt Kate en de professor mee op de rotsen, terwijl Mark de bandieten in bedwang houdt. Trail wordt echter door een zeehond aangevallen...

Ha, die lelijke zeehond koos het geschikte moment om aan te vallen!

Ze hebben hun geweer gegrepen en schieten! Die schurken!

Daar! Hij zal trachten bij z'n vrienden te geraken! Vuur!

We zullen hen omsingelen...

Indien ik bij Glenn en Kate kan geraken ben ik gered... zo niet...

Hij moet hier voorbij komen... we zullen hem niet missen!

Hola, geen andere uitweg dan deze... Ik moet voorbij die open plek... dat is alles behalve prettig!

Hij moet dadelijk hier zijn...

Mijnheer Glenister, ze hebben hun wapens gegrepen en wachten je vriend af...

Hij zal er nooit voorbij geraken!

Of ik zou dit middel moeten proberen...

Ziezo!

Dank je, Robert!

Het was hoogtij, weet je!

Maar hoe gaan we de zaak opknappen?

Vraag ik me ook af! Ze zullen ons spoedig opnieuw aanvallen...

We hebben slechts één geweer en een handvol patronen...

Kijk, ze schieten niet meer op de zeehonden, ze komen naar hier toe...

Ze zullen ons omsingelen... Dat was te verwachten!

IK HOU VAN HET CIRKUS

HET Knijfe's feest in het Koninklijk Cirkus, te Brussel, heeft een reusachtig succes gekend. Meer dan twee duizend vijfhonderd Knijfe's vrienden hebben er in het prachtig nieuw gebouw alle nummers en speciaal dat van Jansen en Jansens toegejuicht. Talrijke lezers, die dit jaarlijks Knijfe's feest bijgewoond hebben, zonden me hun frisse opinie over de vraag, die ik in een van de vorige nummers gesteld heb: « Hou je van het Cirkus en welk nummer zie je het liefst? »

Hier gaan dan weer enkele van de beste antwoorden. Alle gepubliceerde inzendingen krijgen een mooie prijs, die in de loop van volgende week opgestuurd wordt.

STATISTIEK

1. De Clowns	27 %
2. De Acrobaten	25 %
3. De Dieren	20 %
4. De Dierentemmers	18 %
5. De Goochelaars	10 %

IK HOU VAN DE GEVAARLIJKE NUMMERS!

IN het cirkus kan je eens heerlijk je hartje ophalen en spannende ogenblikken doorbrengen vooral dan wanneer die wonderlijke acrobaten halsbrekende toeren uitvoeren. Een ander nummer waar ik ook veel bewondering voor koester, is dat van de onverschrokken Tarzans, die zich door de bloeddorstige koningen van de wildernis doen eerbiedigen. Van zulke nummers houd ik vooral omdat ze buitengewoon spannend en zeer gevaarlijk zijn.

Karel Wellens, van Stokkel.

DE DIERENTEMMERS

IK hou ontzettend veel van het cirkus, dat komt misschien omdat mijn familie er in opgegroeid is. De fijnste nummers vind ik altijd die van de leeuwen en tijgers.

Waarom? Omdat je er durf moet voor hebben. En ik heb respect voor die mensen die zo hun brood moeten verdienen. En het circusleven is nou eenmaal hard om aan de kost te komen. Peter Linfeld, Den Haag.

DE AAPJES

DE reden waarom ik die lieve dieren graag zie? Omdat ze kluchtig kunnen spelen en de mensen zo aardig nadoen. In Gent zag ik voor de eerste maal een cirkus waarin apen optraden. Ik zie ze nog zwie-

ren en over de laddertjes lopen, zo rap dat men hen nauwelijks met de ogen kon volgen. Hermine Schol-laert, van Brugge.

DE CLOWNS

IK hou van het cirkus omdat ik van lachen hou. Het is zo prettig naar de grappen van de beschilderde clowns te luisteren. Je komt ook onder de indruk van de acrobaten die door het luchtruim zweven, de dieren vind ik ook prachtig. Ik zou graag een danseresje zijn en het leven vol afwisseling van een cirkus meemaken. Mimi Smith, van Wemmel.

DE IJSBEREN

HET liefst dat ik zie zijn de witte beren. Ze klommen in het cirkus op een ladder en lieten zich van een schuifaf glijden. Doch een van hen, ik weet niet of hij aldus gedresseerd was, bleef boven op de ladder staan. Terug kon hij niet, daar de anderen reeds achter hem stonden. Ten slotte liet hij zich achteruit van de schuifaf glijden. Ik heb er tranen bij gelachen! Eliane De Clerck, Brugge.

DE LUCHTACROBATEN

IK ben dol op circusvoorstellingen doch de luchtacrobaten bevalen mij het best. Moeder sluit haar ogen om de « dodensprongen » niet te zien. Ik sta in bewondering voor de durf en de kracht van die acrobaten! François Claeys, van Antwerpen.

GOOCHELAARS

VAN al de nummers zie ik de clowns het liefst omdat ze zulke plezierige dingen doen en zo vriendelijk zijn. Eens kreeg ik een hand van een clown. Acrobaten zie ik ook graag en ik kijk mijn ogen uit als er een goochelaar aan het werk is. Ik versta niet hoe dat gaat, het is gelijk toveren! De paarden zie ik ook graag en mijn voorkeur gaat naar de ponies. Jacques Depré van Maldegem.

DE NAJAVALLEI

DOOR HERGE

De maharadja van Gopal is te gast bij de familie Legrand. De plannen van de ingenieur, die op de tafel uitgespreid zijn, maken de aandacht gaande van minister Badala...

Dat zijn de plan-
nen waaraan ik
thans werk

Men zou zeggen dat het een brug is!

Ja, het is inderdaad
een hangbrug

Kom, we keren terug
naar Zijne Hoogheid

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

TSJEM... 75528

Mijnheer Legrand, over acht dagen verlaat ik Europa en keer terug naar Gopal... Ik heb besloten... Aaa... Tsjem... je in mijn dienst te nemen. Je vertrekt dus met mij!

En enkele minuten later

Ik kom even terug..

... want ik had je ver-
geten te zeggen, dat je
loon duizend pond per
maand bedraagt. Zijn
we het eens?

*Ik had reeds
de eer Zijne
Hoogheid te
zeggen dat het
me erg spijt
maar dat ik
zijn voorstel
niet kan aan-
vaarden...*

*Je weigert nog steeds!
Dat is ongehoord! Het is de
eerste keer dat iemand het
waagt mij openlijk tegen
te spreken!*

Maar, ik heb er al sterkere tot rede gedwongen, begrepen! Bij Brahma! Ik zal je wil breken als... als... , zoals...

... ik deze tas breekt!

Ziezo!

?

Het is onbreekbaar por-
selein, Hoogheid!

Zo'n bloedige belediging zal
je duur betalen!

